

Kader 1177

We weten niet op welk schip de Sliedrechter uit het verhaal naar Afrika vertrokken is. We vonden wel een mooie foto van de baggermolen Afrika, gebouwd in 1948 bij De Klop. Hoewel de bouwhellingen verouderd waren, werden bouwtechnieken, overgewaaid uit Amerika, overgenomen zoals de sectiebouw. Het klinken maakte plaats voor elektrisch lassen. Het bouwproject van baggermolen Afrika was het eerste na de oorlog onder de I.H.C. vlag. (B.L.)

Naer Aofrikao

Dut verhaoltjie speulde z'n aage af, midde in de vorigen êeuw, laete me zegge, haaleverwege de jaere 50. Een Slierechse baggeraer gaot op kerrewaai en zeg z'n vrouw en geliefdes die hum komme uitzwaaie aan de kaoi waer de meule zêêklaor leet om op transport te gaon, goejendag. D'n baggeraer is taomelijk aangedaen dat 'r zôôveul vriende en bekendes zijn komme opdaoge. Luister mor is wat ie te zegge het z'n uitzwaaiers.

"Vaerwel aallemael, dag Boslaon, bezjoer Haovestraet, Maarewesingel tot de kijk. 'k Mot naer Kaopstad toe, daerom zeg ik g'ndag, ik ben eventjies van d'n dijk." En dan zegt ie spesjaol tege z'n jonge vrouwchie, waer die nog mor pas mee getrouwd is: "Hou ie haoks m'n vrouw, je weet dà 'k và je hou, as ik trugkom zijn we fijn weer bij mekaor. 't Is niet 't schaaije van Slierecht waer dà 'k last van he, enkeld dà 'k zôôvel geef om jou. Ik mot gaon, d'n baos die roept, tabee m'n vrouw, 'k mot an boord mè bultzak en kist. Zeuve maonde duurt de put in Aofrikao en je weet daer ben 'k meer gewist. Hou ie taai en zurreg goed voor ons klaaine kaaind, eer dà 'k trug ben zel die wel gebore zijn. D'n dijk van Slierecht blijf ik hêêl m'n leve trouw, mor 't mêêst hou ik echt và jouw."

"'k Gaot an boord bij schipper Aoi de Kannibaol en die ken 'k aal langer as vendaeg. 'n Rauwe vent is het, dà 's echt host nie nermaol. Ja, z'n streke zijn vaals, soms laeg! Wees nie bang m'n vrouw, ik red m'n aaige wel, het gêên angst om mijn, ik slao me d'r wel deur. Iederen dag dat is t'r êên, de tijd gao snel en het lôôn is goed wat ik beur. Onze meule hiet 'De Grôôte Korstiaon' en z'n emmers zijn vijf mud. 22 emmers lôôp tie in het zand en een paor meer nog in de prut. Slierecht, 'k mot nou echt, aal doet 't me wel zeer, want d'n dijk die mis ie aalle kere weer. 't Is onverstelbaor as ie in d'n vreemde ben, ja dà 's echt iets waer ie nooit aan wen. 17 ton kole gaon d'r deur per week, op de stookplaet lijkt de hel. Ok 's zondas beule me, wij hore nooit een preek, as 't nie goed gaot... 'n vloek dat wel!"

Tò slot laet d'n baggeraer nog is over doijelijk blijke hoevel die om z'n geboortedurrep, ons aaige Slierecht geeft en besluit ie met: "Slierecht, baggerdurrep, voor jou gao 'k deur het vuur, waerof ik waarek, of waer dà 'k waarekt op ieder uur. Jouw Waotertoren, Kaarekbuurt en Woensdagmart, và jou hou ik met hêêl m'n hart.

Huib Kraaijeveld